

Slovenski List.

Neodvisno slovensko krščanskosocialno glasilo.

Štev. 31.

V Ljubljani, v soboto 3. avgusta 1901.

Letnik VI.

„Slovenski List“ izhaja v sobotah dopoldne — Naročnina je za vse leto 8 K, za četrt leta 2 K. Vsaka številka stane 14 vin. — Dopisi pošiljajo se uredništvu „Slovenskega Lista.“ — Nefrankovani dopisi se ne sprejemajo; rokopisi se ne vračajo. — Naročnina, reklamacije in oznanila se pošiljajo upravništvu „Slov. Lista“. Uredništvo in upravništvo sta v Ljubljani. Stari trg štev. 19. Uradne ure od 9 do 12 ure dop. — Oznanila se računajo po navadni ceni.

Narodno tolovajstvo.

Nedavno je bil „Slovenec“ prinesel notico, v kateri je omenil, da Kranjci napredujemo v surovosti, tako da je na Kranjskem med vsemi kronovinami v Avstriji največ hudodelcev, in da pač resno treba misliti, če tega napredka ni kriva liberalna sodrga in njeno časopisje. Noben sršen bi liberalcev ne bil mogel bolj pičiti, kakor jih je ta resnična notica. Skočila sta po koncu „Slovenski Narod“ in „Gorenjec“ ter sta začela kričati, da so vseh hudodelstev krivi le duhovniki, in da so kmetje, ki niso liberalci in še duhovnike poslušajo, sami šnopsarji, zlasti po Gorenjskem. Nimamo danes namena dokazovati, da zlasti po Gorenjskem liberalna sodrga obstoja edino le iz šnopsarjev in drugih podobnih življev, da edino le ta sodrga zabavlja na duhovne po svojih beznicah in da se njen krog širi le tam, kjer se širi liberalno časopisje, katero hujska svoje pristaše, da naj ne poslušajo duhovščine, povzdigujoče v imenu Kristusa kralja svarilen glas zoper šnopsarje in druge nemarneže. Obrniti hočemo danes pozornost čitateljev na to, kako zavaja liberalna sodrga in njeno časopisje naš nekdanji blagi in neokuženi narod v hudodelstvo, ki bode brez dvoma usodepolno za naroda obstoj, kako ga tira v pravo narodno tolovajstvo.

Že v zadnjem članku smo razkrili nesramnost slovenskih liberalcev, ki so sklenili civilno poroko z nemškimi liberalci in so kot sad te nenaravne zveze rodili nemškega pankrta, sedaj gospodujočega v deželi. Kakor gad skriva noge, tako so slovenski liberalci dolgo časa skrivali nečedni sad zveze z Nemci. Ko ga pa prikrivati več niso mogli, ko je dežela plačala zanj prvih 6000 gl. tributa, ko je „Slov. List“ z neovrznimi dokazi razkril obstoj one protinarodne zveze, osmelili so se liberalci tako daleč, da so začeli dokazovati, da je zveza z Nemci slovenskemu narodu — koristna. Prav iz tega dokazovanja se pa lahko čuti, kako že puhti mrliški smrad iz narodne stranke, prav to

dokazuje, da ta egoistična in izdajska stranka, ki je izgubila zadnjo betvico idealov in zadnjo iskrico narodnega ponosa, ni nič drugega, kakor snop preperete slame.

Nedavno je odlični češki politik izjavil, da med Čehi ni tako propadle stranke, ki bi se drznila zvezati se z Nemci zoper kako drugo češko stranko. Cesar nimajo niti Čehi, niti kak drug narod na svetu, to imamo žal na Kranjskem v veliko pohujšanje vseh obmejnih Slovencev in nastopajoče naše mladine. Zadnji ponedeljek se je „Slovenski Narod“, kateremu je bil pesnik „Tugomera“ nekdanji urednik, zopet tako daleč spozabil, da je hvalil zvezo z Nemci, češ, da ta zveza koristi liberalni stranki in „da je politični egoizem jedina zdrava podlaga vsaki politiki, da se politično življenje ne da urejati po matematičnih in juridičnih formulah, in da politika ni drugega nič, kakor umetnost, delati kar mogoče ugodne kompromise z različnimi faktorji“. Tukaj se tedaj opravičujejo kompromisi z Nemci, našimi tisočletnimi nasprotniki, tu se opravičuje podli namen, da bi se uničile vse občine na Kranjskem, ki ne odstopijo od gesla: „Vse za vero, dom, cesarja!“ Hujše propalosti si misliti ne moremo, kakor če se javno oznanjajo tako nemoralni in slovenskemu narodu kvarni nauki, kakor jih oznanja vsled egoizma izprijena liberalna sodrga. In vrh tega še grožnje z maščevanjem! Opetovano je že zagrozil „Slovenski Narod“ slovenskim občinam, da liberalni Slovenci s pomočjo Nemcev niti pitne vode ne bodo privoščili tistim krajem, kjer se ne hvalisa zveza z Nemci. Dr. Tavčar hoče sedaj svoje sorojake, sinove iste matere, izstradati, želi jim, da bi poginili vsled pomanjkanja vode. Vode privošči tudi najhujšemu nasprotniku vsak, kdor ima še kaj človeških čutil, le slovenski liberalci so že toliko napredovali, da niti vode ne privoščijo domačinom, če se ne zvežejo z Nemci. Ali ne ubija to narodnega čuvstva? Ali ni to nekaj groznega, ako se bo zgoraj omenjeno geslo liberalcev preneslo tudi v privatno življenje, ako

se bo tudi v trgovini in drugod začelo izvajati po Slovenskem geslo: Drži z Nemcem in kupuj pri njem, samo da ubiješ Slovenca, kajti to zahteva egoizem.

Razlogi za zvezo z Nemci, katere navaja dr. Tavčar v članku ponedeljskega „Naroda“, so tako silno plitvi in brez glave, da smo prav radovedni s kakšnim apetitom jih bodo pogoltnili narodni kandidati: dr. Majaron, dr. Ferjancič in Šubic, o katerih smo še vedno mnenja, da jim ta stvar nekoliko smrdi in da jim manjka le poguma, stopiti iz narodne kloake. Pri prihodnjih deželnozborskih volitvah se vidimo! Zveza z Nemci mora odmevati od Triglava do Kolpe. Račun bodo dajali tudi „tepci“ in „romantične nature“. Greh liberalcev kriči v nebo. Ves narod mora obsoditi narodno tolovajstvo. Prva točka vseh shodov bodi: Tavčarjeva civilna poroka in omadeževanje slovenske trobojnice.

Sodnijska poročila.

Pod tem naslovom prinašal bo naš list, da ustreže izraženim željam naših somišljenikov važneje razsodbe zadnjega časa. Zadnjega časa sodila so skoraj vsa sodišča v naši deželi v tako zvanih političnih kazenskih zadevah in te sodbe se tako temeljito razlikujejo v bistvu in po odmerjenih kaznih, da je le poučljivo za naše brave, ako se zanimajo za razsodbe in se prepričajo, kako hitro zapade človek kazni, ne da bi se mu sanjalo o kakem zlobnem namenu. Tukaj prijavljene razsodbe bodo živi pouk in komentar našega političnega življenja.

Naše somišljenike pa prosimo, da nam zanimive razsodbe pravočasno pošljejo.

I.

Odgovorni urednik našega lista je bil obsojen pri c. kr. okrajnem sodišču v Ljubljani po posameznem sodniku c. kr. sod. tajniku dr. Dolencu na ovadbo trnovskega župnika I. Vrhovnika glasom razsodbe z dne 18. junija 1901

Prvi izprehod.

(Napisal Iv. Baloh.)

Rujave barve je bil. Lepo pisano v kolarjih je bilo njegovo telo in rep, njegove bistre oči so se svetile kakor dva bisera, njegov obraz je bil resen, in to resnost je še pomnoževalo tistih par dolgih brk, na katere je bil tako ponosen, in katerih se ni smel nobeden dotakniti, prav nobeden. Bili so časi, ko je letal še za vsakim klopčičem takó, da je bil ves utrujeni če so mu papirja navezali na nit, bilo mu je to v veliko zabavo, da, še celo za suhim listom, če ga je veter vzdignil, je letel iščoč si otročjega veselja. Sedaj je postal modrejši, za take neumnosti se še zmeniti ne. Najraje je posedal na vratih kuhinje in tam je sedel vselej točno opoldne in zvečer ob osmi uri. Priplul je iz te kuhinje vselej ob tem času gori pod streho k njemu, kjer je on počival, tako prijeten duh, da mu ni dalo obstanka, da ne bi šel doli. Poleg tega pa je ravno ob tem času tudi želodec takó nujno zahteval svoj del, da se mu je moralo ustreči. Tam je torej najraje sedel na kuhinjskem pragu, tukaj je premostril lahko vse, kar se je po kuhinji godilo, tukaj pa tudi videl vsakega berača, ki je prišel prosit podpore. In

beračev se je on bal. Pogledal ga je najprej pod noge, potem še le v obraz, ker so se primerili slučajji, da je prejel od takih beračev oziroma od takih nog sunljeje, ki niso bili ravno prijetni. Bolj kot beračev bal se je pa on svojih največjih sovražnikov — psov. Od tukaj, namreč iz kuhinjskega praga se je pa takó hitro v slučaju nevarnosti zletelo skozi majhno luknjo gori pod streho, kamor ni prišel nikdo, če ni bil tako ozek, kakor on. Poleg kuhinje je najbolj ljubil obednico. Tam sta sedela vsak dan dvakrat dva gospoda, starejši in mlajši. Starejši je bil sicer gospodar hiše, pa čudno je bilo, srce njegovo je bilo bolj navezano na mlajšega gospoda. Ne ravno zaradi tega, ker sta bila oba mlada, ampak zato, ker se mu je zdelo, da od te strani večkrat pade kakšen košček na tla, kakor pa od one, da, pripetilo se mu je celo že parkrat, da je prišel tam v dotiko z neko dolgo, rumeno stvarjo, ki se je kar zvila, zapela in strašno zabolelo. Zato se je držal rajše mlajšega gospoda. Njega je res ljubil. Njegova ljubezen je bila sicer hinavska, pa ljubezen je bila le. Izkazoval jo je s tem, da se je včasih obdrnil ob gospodovo suknjo ter tam pustil za spomni par svojih lepih rujavih dlačic. Tak je bil torej naš muc, naš rjavček.

Petek je bil. Popoldansko solnce je tako močno pripekalo, da še zadremati ni bilo mogoče. On je šel po kosilu še parkrat iz kuhinje v obednico in iz obednice v kuhinjo, pa ob takih dnevih, kakor je petek, ni bilo nič kaj prijetnega duha. Dobro bi bilo, ko bi se mogla dobiti kaka pečenka v podobi štirinogate miške, pa zató je bil rjavček prelen, in sosedovi muc so že tako preskrbeli, da je prišel on, domač, jedin muc vedno — prepozno.

Ko torej vidi, da danes ne bo nič, saj še gospode doma ni in domačega psa — pagatelná — tudi ne, tedaj jo krene tja doli sedet na steber pred hišo, kjer se je lahko premostrivalo življenje na vse strani, zapazila takoj vsaka nevarnost, in poleg tega so se tam zbirali šolski otroci, pa je včasih ostala na tleh kaka drobtina.

Tam na stebru torej sedi in premišljuje, kaj bi bilo storiti pri toliki vročini in pri na pol sitem želodcu. Nič kaj ni bil zadovoljen. Kaj čuda, če se zbude ob takem slučaju čudne misli! In res, čudne misli so se vzbudile v njegovi glavi. Kaj ko bi šel danes nekoliko k sosedu pogledat? Še nikoli ni šel od doma, še nikoli. Pravzaprav ni daleč, in domov bi že znal nazaj. Klical ga domá ne bo nikdo, saj nikogar domá ni, pogrešal tudi nikdo, saj tudi pagatelná včasih

zaradi zanemarjenja uredniške paznosti po čl. III. tisk. zak. na globo 40 kron uvažujoč obtožilne okoliščine, da je obdolženec prijatelj g. Vrhovnika, da je bilo s tem javno pohujšanje storjeno in da je g. Vrhovnik na svojem ugledu veliko trpel.

Vsled vzklica obtoženčevega je razsodila c. kr. deželna kot vzklicna sodnija v Ljubljani po razsodbi z dne 11. julija 1901 — da po prvem sodniku navedene obtožilne okoliščine ne veljajo in je zmanjšalo ob uporabi izvanredne milosti po § 266 k. z. kazni prvega sodnika — na 30 kron globe.

II.

I. K. posestnik v Medvodah je imel lani z dvema nasprotnikoma pet civilnih pravnih, od kojih je dve dobil, tri zgubil; sodnik je bil tajnik Fr. Kobler. I. K.-u se je zdelo, da tajnik Kobler dvakrat jednako ne sodi in da zastopa drugačno stališče, kadar ima njemu troške prisoditi, in drugačno, kadar jih prisodi nasprotnikom. Radi tega je I. K. tudi sodnika z vspehom odklonil pri neki pravdi, in ko ga je nek znanec pozneje vprašal, kako njegove pravde stoje, mu je I. K. dejal, da je sodnik Bogu in cesarju prisegel, da bo po pravici delal, da pa ga je on (I. K.) odklonil, ker ni po pravici delal, in da sodnik sedaj ne bo več avanziral. Tajnik Kobler je raditega tožil in I. K. je dobil tri tedne zapora, ker je razžalil javni organ, osebo posebnega dostojanstva. Omeniti je, da je bil I. K. poprej samo enkrat in to pred 15 leti radi žalj. časti kaznovan, da je I. K. penzioniran uradnik ter velik posestnik in da je v bistvu svoje dejanje priznal. Vzklicna sodnija je to razsodbo potrdila, rekoč, da če je sodnik eno in isto stvar dvakrat in sicer vsakokrat drugače juridično ocenjeval in če troškov ni odmerjal po volji (!) obtoženega, to vendar še ni dokaz pristranskega postopanja.

III.

Dne 31. julija t. l. se je vršila pri c. kr. okrajnem sodišči v Ljubljani pod sodnikom c. k. sodnim tajnikom Kobler-jem kazenska obravnava proti ljubljanskemu občinskemu svetniku Turk Josipu, ker je preprečil siloma 19. maja t. l. skrutinij pri volitvah bolniške blagajne in je razžalil tudi vso volilno komisijo rekoč, da površno in nepravilno dela, in da dr. Brejca črta imena delegatov kakor sam hoče, ter dal pri magistratu na zapisnik, da je to vsem pojmom o nepristranosti in veljavnosti volitev sploh v obraz bijoče početje.

Državni pravdnik je zahteval za volilno komisijo zaščitje § 60. k. z. in je zahteval obsodbo zaradi prestopka zoper javne naprave in naredbe po § 312. k. z. ter naglašal, da je silovitost Turkovvega nastopa preprečila izvršitev skrutinija.

Dr. Brejca je pa zahteval po svojem oblaščencu odvetniku Vencajz-u — obsodbo

Turkovo, ker ga je dolžil lažljivo nepoštenega dejanja.

Turk je priznal, da se je umešaval v poslovanje volilne komisije, in da je potem, ko se zaradi njegovega in njegovih pomagačev silovitega nastopa že dvakrat skrutinij prekinil častno besedo dajal, da bode za naprej miroval, kar mu pa komisija ni hotela verjeti. To priznanje pa kaže, da je Turk resnično tako silovito nastopal, da se je moralo skrutinij prekiniti, sicer bi ne bil zatrjeval, da bode za naprej miroval.

Dr. Triller — obtoženčev zagovornik je skušal dokazati, da znaki prestopka po § 312. k. z. niso utemeljeni, ker volilna komisija bolniške blagajne nima znakov javne oblasti, ki jo zahteva § 68 k. z. — in razžalil pa, da njegov klient tudi ni nikogar, — ker je imel pravico svoje osebno mnenje — svojo kritiko izreči.

Sodnik je obsodil Turk Josipa zaradi prestopka § 312. k. z. ker je z besedo žalil volilno komisijo in dr. Brejca in zaradi prestopka po § 488 k. z., ker je pri magistratu lažljivo podtikal Dr. Brejca-u nepravilno postopanje po § 493 ob uporabi § 260/2 k. z. na 10 dni zapora po ojtstrenega s postom in je premenil to kazni po § 261. k. z., ker je obsojenec ugleden meščan in še ni bil zaradi jednacega dejanja kaznovan v globo K 100.

Izvirni dopisi.

Iz Idrije dne 28. julija. Naša „Jednakopravnost in njeni prijatelji. — Kako nezanesljive somišljenike ima naš lokalni list, zvedeli smo iz zadnje njegove številke. Britko toži namreč naša „Jednakopravnost“, kako jo varajo oni, katerim se ona tako vsiljivo na vrat obeša.

„Slovenski Narod“ se za njo kar nič ne zmeni. „Brez komentara je priobčil program novega lističa in naduti liberalčki so ga sprejeli kot neizogibno zlo, ter ga do sedaj z občudovalno vztrajnostjo krepko prezirali“, tako piše na prvi strani „Jednakopravnost“. To je gotovo britko našim naprednjakom! Toliko so pričakovali od novega svojega lista, ne žrtve ne truda se niso vstrašili, da bi si kaj veljave in ugleda pridobili, sedaj jih pa celo ožji njih somišljeniki kar — prezirajo. Da bi vsaj kterikrat kako drobtino iz njih lista pobrali, ali citirali „Jednakopravnost“, bi za silo že prenesla, a da niti besede, niti črke ne store za tak list, in gospodo krog njega, to je že od sile. Da pri katoličanah ne bo dobro sprejet, so že vedeli, da se socialni demokratje iz znanih vzrokov ne bodo ogreli zanj, so tudi pričakovali, a da lastna stranka ne bode marala za idrijske naprednjake, tega gospoda ne more razumeti. Saj vendar „Jednakopravnost“ vestno prebira stopinje za „Slov. Narodom“, naše duhovnike je že tolikrat napadla, kar ima katoliški značaj v Idriji je že oblatila, naj je bilo kaj vzroka, ali nič in pri

vsem tem ljubljanski liberalci ne marajo za glasilo idrijskih naprednjakov in kar „krepko ga prezirajo“. Nam se skoraj smili revica, zakaj bolečina mora biti hudo pekoča, ko tako na glas zdihuje na prvi strani v uvodnem članku.

A glej spaka, na zadnji strani ni nič boljše! Pri zadnji sodnijski razpravi o sprejemu turnarjev v Idriji so pričakovali vsi naši naprednjaki, da jih njih voditelji vsaj ne bodo pustili na cedilu. Hudo jim je predlo, a tolažili so se vsaj, da jim imenitna advokata starosta Sokolov dr. Tavčar in poslanec idrijskega mesta dr. Majaron priskočita na pomoč, naj jih tudi popolnoma iz mreže ne rešita, vendar kot „fulminantna“ zagovornika bosta dosegla vsaj toliko, da se mreža pretesno ne zadrigne. A glej prevare! „Jednakopravnost“ piše in ona gotovo ve najboljše: „Dr. Majaron se zadeve kmalo iznebi, ker je zadržan, dr. Tavčar pa, ki še prejšnji dan v svojem dnevniku obljubuje, da se bode za uboge idrijske naprednjake potegnil, „kar od razprave kratko malo izostane“.

Kaj ne, to je hud poper za pristaše Jednakopravnosti! Njih poslanec ne utegne, njih šef se zanje ne zmeni, ko so vendar mladi zapeljani ljudje tako v škripcih. Ni čuda, da „Jednakopravnost“ britko zdihuje, kakor bi hotela reči: Bog me varuj takih prijateljev!

A ne samo v Ljubljani, celo v notranjski metropolji, v „liberalni“ Postojni, se ne zmenijo za naše naprednjake. Da bi se liberalno bratstvo utrdilo in naprednjaška ideja razširila, šlo je 60 Idrijčanov, na čelu jim tamburaši in Sokoli v Postojno. Pričakovali so gotovo streljanja, slovesnega sprejema pri slavoloku in navdušenega pozdrava županovega, a ni bilo ne slavoloka, ne župana, ne streljanja. Tolažili so se, popoldne pri koncertu bode bolje, do takrat vendar zavedna Postojna zve, kakšni izborni gostje so jo danes počastili. A kaj je to? Ura je že štiri, koncert se ima pričeti, a razun Idrijčanov in nekoliko tujcev ni še nikogar v dvorani. Počasi se nabere nekaj poslušalcev, pa predno se je zvršil program so skoraj zopet sami Idrijčani navzoči“. Tako piše Jednakopravnost, in njej vendar moramo verjeti, saj popisuje izlet svojih ljudi, pristavi se, da celo sedaj ni bilo gospoda župana na pregled, in vendar so znali, da je doma in on kot bogataš se vendar ne bode bal za borih par krajcarjev vstopnine. Da huda se piše našim naprednjakom za praznike! Tako daleč pridejo, toliko se prej pripravljajo in vadijo za koncert, a liberalna inteligenca ne razume žrtev, malo tujih ljudij v začetku koncerta, in še ta peščica polagoma izgine in ne čaka konca vsporeda! Opravičeno zdihne „Jednakopravnost“: „Postojna je pač liberalna, a narodna nikakor ne. Satyram non scribere . . .“

Kako vse drugače je pa bilo ravno isto popoldne na Vrhniki, kjer so bili tudi Idrijčanje, a katoliškega mišljenja, napravili koncert in gledališko predstavo. Dvorana v „Katoliškem

ni po cel teden domú, pa ga vendar nikdo ne kliče. In pri sosedu imajo mesarja, no tam se že kaj dobi. Skušnjave so bile velike, želodec je silil in silil in rjavček se je še enkrat ozrl proti domu. Tistega čuta, kateremu pravimo ljubezen, še on ni poznal, saj je štel še le nekaj mesecev od svojega rojstva, a vendar ga je nekaj gnalo med svet. Rjavček je še malo pomislil — in šel je . . .

Do sosedu je bilo komaj par sto mačjih stopinj. Šel je počasi, oprezno in v kratkem je bil na ograji. Prvi pogled po obširnem dvorišči ni bil nič kaj prijeten. Zakaj ne? Drugače je bilo vse kakor domá, le tam izpod neke lesene strehe je gledala ven velika kosmata glava črnega sultana. Hm! to bi ne bilo prijetno, temu-le v gobec priti. Toda tam-le pri mesnici pa sedi tak lep muc in poleg še trojih malih, takih, kakoršen je bil on nekaj. Tista-le družčina gotovo ni lačna, ki tako brezskrbno na solncu leži, tam-le bi se gotovo kaj dobilo. In poleg tega prihaja bržkone od tam-le prijeten duh po sveži krvi. Toda mimo sultana iti, tega ne, boljše je narediti tisti-le ovinek okoli vodnjaka in takoj smo tam. Rjavček je zamahal z repom, skočil doli — in tam je bil. Skupaj se še niso videli nikoli, res, pa precej so bili prijatelji.

Prav prijetno je bilo tukaj. Prvič nobenega človeka in drugič tak prijeten duh, da bi vedno tukaj ostal. Mesnice še ni nikdar videl; to bi bilo prijetno, ko bi se moglo notri priti. In res se je rjavček vratom približal, celo poskusil je, če bi se dalo odpreti, pa — ni šlo. Prijetno je bilo sicer tukaj, pa za želodec se ni nič dobilo. Kaj je družega preostalo, kakor nekoliko se spočiti in oddahniti. Stari mu je dremal in ga še opazil ni, mlajši so se pa igrali z njegovim repom, kakor on včasih. To-le življenje se mu je prijetno zdelo, in sklenil je še priti.

Med tem časom pa se je solnce nagibalo k zatonu in treba je bilo iti domov. Toda ne po stari poti, boljše bo iti poleg plota in potem ob vodi domov. Ta pot je že deloma znana in ni nevarna.

In rjavček je šel. Tam ob vodi so rastle vrbe, na vrbah so pa takó kričali vrabci, da je to rjavčku — danes v petek — še posebno presedalo. Malo je počakal, poslušal, pogledal, pa šel spet naprej. Hm! ne bila bi napčna tale pečenka danes, pa žival je urna, stari so premeteni, hitri, mladih pa ni dobiti.

Pri zadnji vrbi se rjavček ustavi in misli. Kar priletí par vrabcev in glej celo dva mlada sta komaj, komaj priletela ter se vsedla. Kar

streslo je rjavčka tole, potuhnil se je v travo srce pa je bilo močnejše, kakor drugače. Vrba ni visoka, mladiči neumni, kaj ko bi bilo mogoče vsaj na vejo skočiti. Par korakov bližje. Vrba se razteza daleč nad vodo, v kateri ribice švigajo urno sem ter tja ter love kobilice, ki skačejo iz travnika v vodo. Vse to rjavčka ne moti. Dva mladiča sta gori, prav pri kraju sta na konci veje. Rjavček se približa še par prav tihih stopinj in ena — dve — tri — — hop —

Toda veja je bila preslaba, rjavček pa pretežek, ni ga obdržala, da si je tudi je oprijel z vsemi štirimi in rjavček ni padel nikamor drugam, kakor, kakor — —

Tam na kozolcu so se smejali vrabci; stari so kričali živ — živ, mlajši pa za njim ponavljali živ — živ, v tistem času pa je stresal rjavček svoje zadnje noge počasi kobacavši iz vode. To je bila skušnja. Moker do kože šel je počasi do kuhinje, in se ni ozrl ne na desno, ne na levo, šel je naravnost gori pod streho. Tisti večer še k večerji ni prišel . . .

Od tistega časa je pa rjavček sklenil, da vrabcev pri vodi ne bo nikoli več lovil.

Glejte, to je bila nezdoga našega rjavčka na njegovem prvem izprehodu.

domu" na Vrhniki je veliko večja, kakor Vičičeva v Postojni, a glej, ta je bila natlačeno polna, v stranskih sobah vse zasedeno, celo po stopnjicah polno ljudij, ki pazno poslušajo petje in se veselo zasmējajo, ko vjamejo kak dovtip raz odra.

Ko odhajajo, spremi jih množica hvaležnih poslušalcev do vozov, g. dekan vrhniški se v nadušenih in vznesenih besedah zahvaljuje na vžitku, katerega so nudili vrli Idrijčanje, drugi prijateljski stiskajo roke, vse obžaluje, da se moramo tako naglo raziti, da, naši pevci so primorani še par pesmij na cesti zapeti, ker vidijo toliko bratsko odkritosrčno vzajemnost.

Da, liberalizem spodjeda in prezira, tam je deviza „vsak le sam za se“, katoličanstvo pa zida in spaja vkup, tu je geslo „vsi za jednega, eden za vse“. Ravno ta razloček se je markantno pokazal na izletih Idrijčanov 30. junija.

Pričakovali bi potem od idrijske naprednjaške gospode, da se bode vendar otresla takih somišljenikov, da bodo vendar imeli vsaj toliko ponosa in zavesti, da obrnejo hrbet stranki, ki jih tako prezira. A opazamo, da jih to še ni zmodrilo. No, kaj hočemo? Neka žival ima posebno lastnost. Svojega psa podi od sebe kakor hočeš, vdrihaj z bičem po njem, odpodil ga ne boš. Čim bolj ga tepeš, tem bolj se ti dobrika, tem bolj sili k tebi nazaj. Kaj ne, vsaki po svoje!

Politiški pregled.

Državni zbor se snide menda zopet začetkom novebra. Že v prvih sejah mu bo predložen proračun za leto 1902. Vlada poklada veliko važnost na to, da se reši proračun tudi za letos, da bo potem drugo leto na razpolago za parlamentarno rešenje nagodbe z Ogrsko in novega carinskega tarifa.

Novi carinski tarif v Nemčiji. Nemška vlada je objavila novi carinski tarif. Carina je določena mej drugim za rž 6, pšenico 6,5, ječmen 4, sadje v zabojih 6, konji od 30 do 300 mark, govedo 25, prašiči 10, vino v sodih 24 do 160 m., sicer 48 mark, pivo 6, premog prost. To zvišanje carine je velik udarec kmetiji. Prizadeta je v prvi vrsti tudi Avsto-Ogerska. Ruski „Svet“ pravi, da je nemški carinski tarif smrt trozveze in da je novo grupiranje velesil neizogibno.

Nagloma umrl je bivši ogerski minister pl. Szilagy. V Karlovih varih zadela ga je kap. Szilagy je bil jeden glavnih stebrov mažarskega liberalizma.

Krst prestolonaslednikove hčerke. V nedeljo jo bila v gradu Konopišt krščena novorojena hčerka nadvojvode Frana Ferdinanda. Princezinja je dobila imena: Zofija, Marija, Terezija, Frančiška. Cerkveni obred je izvršil grajski duhovnik.

Crispi, znani sovražnik katoliške cerkve, umira v Neapolju.

Grof Waldersee, ki je vodil evropske čete po Kitajskem, se vrača domov. Na Nemškem se mu bo priredil lep pozdrav. V Brunshausenu ga bo pozdravil nemški cesar sam. V Hamburg dospe grof Waldersee okoli 10. avgusta.

Nizozemska je dobila ministerstvo, ki je v svoji večini katoliško.

Angleški kralj obišče našega cesarja v Ištu.

Prisega angleškega kralja. Ko se kralj krona, mora priseči na ustavo. V prisegi angleškega kralja so se nahajale jako žaljive besede o preblazeni Devici Mariji. Katoličani so zahtevali, da se odstranijo in res se je njih zahteva uslišala.

Turški sultan se grozno boji, da bi ga kdo ne umoril. Povesod vidi strahove. Sedaj je obdolžil Sagda pašo, da ga je hotel umoriti ter je pustil zapreti Sagda pašo, ko je ravno paša gostil svoje goste. Sultan je pustil zapreti tudi vseh 26 pašinih gostov.

Vojna v Južni Afriki. Ruski car je poslal Krügerju ob priliki smrti njegove sogroge, ki je umrla na pljučnici, sožalno brzojavko, iz česar sklepajo, da velevlasti ne pripoznavajo priklopljenja južnoafriških republik k angleški državi, in da velevlasti Krügerja še vedno smatrajo vladarjem Transvaala. Tudi nemški cesar je izrekel Krügerju sožalje. — Buri se na bojišču

še vedno živahno gibljejo; severno od Pretorije se je vršil nedavno boj, v katerem so zgrabili Buri Angleže odzadaj ter jim vzeli troje topov. Bilo je še več drugih bitk, v katerih so imeli Buri več ali manj sreče.

Povratek lorda Kitchenerja. „Frankfurter Zeitung“ poročajo iz Londona, da se tam smatra vest o povratku lorda Kitchenerja iz južne Afrike za popolnoma verodostojno. Njegovim naslednikom bo imenovan general Littleton, nečak pokojnega državnika Gladstona. Nikakor nam ni mogoče pojmiti, zakaj Angleži iz zgoraj navedene spremembe v poveljništvu sklepajo, da se v kratkem konča vojna! Ako je mir tako blizu, potem res ni treba, da bi menjavali osebo vrhovnega poveljništva; najpametneje je, da kar Kitchener sam opravi to „malenkost“. Bržkone se dogodi sedaj zopet, kakor svoječasno, ko je bil lord Roberts odpozvan od vrhovnega poveljništva. Tudi takrat so rekli, da je vse končano in da bo imel njegov naslednik le zaključiti vso stvar; sedaj pa vidimo, da je že toliko mesecev od onega „konca“ in da vendar še sedaj ni pravega konca in ga menda kljubu novemu poveljniku tudi tako kmalu ne bo.

Razmere na Kitajskem. Komaj so odnesli pete s Kitajskega evropski vojaki, že se čutijo varne Kitajci. Tako se pripoveduje, da maršira princ Tuan z 20.000 mož v pokrajino Šansi, kjer hoče uprizoriti novo preganjanje inozemcev. — Glede razmere mej Kitajsko in Rusijo v zadevi Mandžurije, se čuje, da Rusija odstopi od Mandžurije ako jej Kitajska odstopi del Tibetanske pokrajine in obmejno pokrajino Sjemipalatinsk. Sploh pa Rusija o odstopu od Mandžurije ne ničesar slišati, dokler se ne uredi razmere na Kitajskem in ne nastopi v Pekingu zanesljiva vlada.

Notranja vojna v Venezueli. Iz Pariza in Londona poročajo, da je v ameriški republiki Venezuela nastala notranja vojna med bivšim predsednikom venezuelskega kongresa Garberas in predsednikom venezuelske republike, generalom Castro. Ustaši se nahajajo blizu S. Antona ob meji republike Kolumbije. Poveljnik ustašev Garberas ima pod seboj 5000 mož, katerim so poslali nasproti 10.000 vladnih čet. Položaj je jako resen. Po vsej republiki vlada splošno nezadovoljstvo proti predsedniku Castro.

Domače novice.

Kranjske deželnozborske volitve se vrše iz kmečkih občin dne 12. septembra, iz mest in trgov ter iz trgovske in obrtne zbornice 19. sept., iz veleposestva pa 23. septembra.

Dr. Ferjančič „mladi“ kandidat za gorenjska mesta je razvil pri sestanku zaupnikov preperete slame svoj novi program, rekoč, da je to stari slovenski program, kojega besedilo je le času primerno prirojeno. Take bedastoče pač še ni kmalu izustil človek, ki živi na Kranjskem, kaj pa še stari državnozborski poslanec, ki se slastno imenuje „skušnega parlamentarca“. „Grazer Tagespošta“ mu pa pove na vsa usta, da je oni del skrpanega programa, ki se peča z razmerami cerkve proti državi, le prepis starih nemških liberalnih programov. To je dovolj jasno. Mladi kandidat si hoče torej z nemškim liberalnim programom pomagati v deželni zbor. Bo li znani ponos gorenjskih meščanov prenašal tako ponižanje? — Pri tej priložnosti je kranjski poročevalec „Tagespošte“ razkril svoje veselje, da se počutijo Nemci na Kranjskem po slavnostni zvezi s slovenskimi liberalci prav dobro, kajti v rokah imajo izključno vso tovarniško, pa tudi veliko večino druge industrije, — in pa da zavzemajo Nemci na Kranjskem prav zasigurano pozicijo v deželi. To so nepregledni vapehi slovensko-nemške zveze. Le tako naprej in narodno delo zadnjih 40 let bo popolnoma vničeno! — Pisec privoščil pa našim liberalcem posebno pouk, da naj se še za naprej tako vedejo, kakor do zdaj, — da naj se potrudijo še bolj izklestiti modus vivendi z Nemci, in da naj uvažujejo zasigurano pozicijo Nemcev v deželi, ki so vsled tega tudi gospodarji dežele. Tako pisanje Nemcev mora vsakemu razumniku oči odpreti, če ni še po strupu „Slov. Naroda“ popolnoma oslepel!

Somišljeniki na stražo! Volitve v deželni zbor so pred durmi. Uradno volivno postopanje se prične z razpoložljivo volivnih imenikov pri županstvih. V tem hipu nastopi za naše somišljenike dolžnost, poslužiti se reklamacijske pravice. Opozorjamo vse somišljenike, naj skrbno pazijo, kdaj nabije županstvo na občinski tabli naznanilo, da so volilni imeniki skozi osem dni na vglod. Naši somišljeniki naj na to sami pazijo, ker nasprotniki jih ne bodo opozorili. Za deželnozborske volitve so opravičeni vsi tisti, ki imajo volivno pravico za državni zbor — edino izvzemši volivce 5. skupine, katere za deželni zbor ni. Tudi zadevno reklamacijsko postopanje je ravno tisto, kakor za državni zbor. Ne zamujajte časa! V vseh volivnih zadevah sprejmete brezplačen poduk, ako se obrnete na naslov „dr. Ivan Šusteršič, advokat v Ljubljani“. Sicer pa za reklamacijsko postopanje velja načelo: Če je slučaj dvomljiv, se na vsak način reklamuje na korist stranki — in če reklamacija nima vspeha, se na vsak način vloži pritožbo. To ne more v nobenem slučaju škoditi, temveč k večjemu le koristiti. Vse zadevne vloge, pritožbe itd. so koleka proste.

Kako se liberalno časopisje laže. „Slovenec“ je v soboto prinesel naslednjo izjavo: „Ker sem zvedel, da se berejo po časopisih ostudne laži o gospodu Frančišku Majdiču, kapelanu na Mirni pri Trebnjem, glede samomora mojega sina Alojzija Gracar (ne pa Ignacij Komat), zato resnici na ljubo izjavljam sledeče: Moj sin Alojzij Gracar se je res usmrtil, ker je bil slaboumen. Njegovega samomora ni nihče kriv, najmanj pa g. Frančišek Majdič, kaplan na Mirni. Popolnoma neresnično je, kar pričajo njegovi součenci, da bi bil kedaj imenovani gospod kapelan mojega sina strahoval ali mu celo pretil z besedami: „Če se mi ne boš bolje učil, te — ubijem.“ Izvedel sem celo, da je imenovani gospod kaplan z mojim sinom jako mile ravnal. Janez Gracar, po domače Komat.“ — Po takih izjavah mora pač s hodi obite oči imeti tisti, ki ne uvidi, kako liberalno časopisje z lažmi hoče nametati ljudstvu peska v oči. — Druge ostudne laži liberalnega časopisja so notice o lovu mošenjske duhovščine na testamente. Tudi „Gorenjec“ se ni sramoval posneti iz „Naroda“ in „Rodoljuba“ vest, da je v Mošnjah umrl polgruntar, ki je imel dve hčeri in jednega sina in da je ta mož v svojem testamentu svojo hčer popolnoma prezrl, pač pa je volil za škofove zavode, a na hčerine pritožbe je duhovnik rekel: „Boš pa otroka dala v zavod.“ Vse te trditve liberalnega časopisja so popolnoma zlagane. V mošenjski župniji je sedaj šest duhovnikov in nobeden ni rabil zgoraj omenjenih besedij, v Mošnjah tudi ni umrl noben polgruntar, ki bi zapustil dve hčeri in jednega sina in tudi škofovim zavodom noben mošenjskih faranov doslej ni nič volil!

Liberalni kandidat na Gorenjskem. „Narodovci“ so si že izbrali kandidata za deželnozborske volitve v radovljiškem okraju na Gorenjskem v osebi znanega Čopa, posestnik na Breznici. Škoda za njegov trud. — Vrli Gorenjci bodo volili katoliško narodno može!

Organizujmo se! Piše se nam iz duhovniških krogov. Letos se bode vršil na Dunaju 29. avgusta velik shod duhovnikov v hotelu „Goldene Ente“. Število prijavljenih vsak dan narašča iz cele države. Vstopnice se še ne razpošiljajo, tudi program še ni natančno določen. Toliko je gotovo, da se bode tam razgovarjalo o „pravnem varstvu“, ki je dandanes, ko ima katoliška duhovščina toliko sovražnikov, nujno potrebno. Gotovo se bode tudi iz Kranjskega vdeležilo kaj duhovnikov. To je mogoče, ker se shod vrši ob počitnicah. Dobro bi bilo, ako bi prečastno škofijstvo poslalo tja nekaj zastopnikov.

Tržiške novice. Že zadnjič je poročal „Slovenski List“ o raznih nočnih nemirih, ki so zadnji čas skoro vsako soboto in pondeljek po noči na dnevnem redu v našem trgu. Tudi ta teden ni bil brez nemira. V soboto so neznan lopovi napadli tovarnarja Mollineja, ko se je vračal s svojo sestro domov, s kamenjem. K sreči niso nobenega ranili. V pondeljek pa so se stepli vinjeni razgrajaci na trgu z nožmi. Dne

31. t. m. so zaprli štiri osebe, ki so se udeležile pretepa. Tri osebe so ranjene, med njimi jedna precej nevarno. Skrajni čas je, da se napravita red in mir. — V pondeljek zjutraj pa se je v neki tukajšnji usnjarnici dogodila od ničvrednih elementov taka hudobija oziroma svinjarija, da je ne moremo zabeležiti. Dotične umazance so pozapri in upati je, da jih doleti občutljiva kazen, kakoršno so po vsej pravici zaslužili. Take sadove prinašajo ljudje, katerim je sveta maša ob nedeljah in praznikih, prejem svetih zakramentov, pridige i. dr. deveta briga. Med takimi propalicami bivajo mnogi nepokvarjeni mladeniči. Ni čuda, da se tako hitro širijo nernavnost in druge pregrehe. — Pretečeno soboto so napravili trije nemški tovarnarji „valete“ bivšemu kranjskemu glavarju. Povabljenih je bilo do 30 oseb. V nedeljo se je odpeljal gospod glavar na novo postojanko v Kočevje. Spremila sta ga do tja tovarnar Molline in ravnatelj Rieger, do Podnarta pa župan Mally in tovarnar Gassner. — Ker še nimamo svojega notarja, zato bode uradoval vsako soboto v sodnji kranjski notar g. Šlamberger. — V sredo 31. m. m. je došlo več častnikov v naš trg. — Prav lepo se je izvršila v pondeljek in torek patriotična spevoigra „Moja domovina, moja Avstrija“, katero so igrali učenci in učenke naše 4. razrednice. — V sredo so napravili gg. učitelji izlet na Pristavo, da pogoste mlade igralce, ki so se morali zelo truditi, da so se priučili težke vloge.

Predstava v Dobu. Jutri, dne 4. avgusta priredijo diletantje v Dobu veliko narodno igro s petjem „Rokovnjači“. Predstava se vrši v Dobu (15 minut od domžalske postaje) na prostori župana g. Zarnika (pri Marinčku), ob polu 5. uri popoldne. Blagajnica se odpre ob 4. uri. Vstopnina: Numerirani sedeži po 50 in in 40 kr., prosti sedeži 30 kr., stojišča 20 kr. Po igri prosta zabava na vrtu. Igra se ob vsakem vremenu, ker je ves prostor pokrit. Med in po igri udarja tamburaški klub. Ker je ves dobiček namenjen tako potrebnim družbi sv. Cirila in Metoda, se blagohotna preplačila hvaležno sprejemajo.

Odlična nova maša v Ljubljani. Preteklo sredo je Ljubljana doživela vesel dogodek. Prvo svojo sveto mašo je pel v kapelici oo. jezuitov slovenski jezuit. Od l. 1773. ni pel v Ljubljani nove maše jezuit. Oni Ljubljančan, katerega je po tolikih letih doletela zopet ta čast, bil je sin g. Avgusta Erzina č. o. Alojzija Erzina. Omenjamo še, da ima g. Avgust Erzina v jezuitskem samostanu v Travniku še dva sina, katerih namen je, da postaneta člana reda oo. jezuitov. Trije bratje jezuiti, to je pač redek slučaj in oče in mati, ki imata toli vrle sine, sta lahko ponosna nanje!

V Šmartnu pri Kranju je dne 1. avgusta nenadoma umrl ondotni drugi učitelj vsled božjastnega napada.

Nemci v Celju so ustanovili društvo „nemško-narodnih pomočnikov“. Na ustanovno svečanost dne 25. avgusta pride tudi tisto nemško-nacijonalno fantè imenom Franko Stein, ki se je proslavilo v državnem zboru z vsklikom, da je vsakdo neumen, kdor je v Avstriji patrijot. To bo imel mož govoranco. Dober tek!

Slovenski napredek. Zasebna dekliska meščanska šola pri šolskih sestrah v Celju se prične s 16. septembrom t. l.

Umor na Kastavščini. V Zametu na Kastavščini se je tamošnji krčmar, 40-letni Fran Udovičič, podal te dni, nekega večera, ko je zaprl svojo krčmo, v sosednjo krčmo, ki je bila še odprta in kjer sta sedela pri mizi brata Josip in Anton Horst, delavca v tovarni torpedov. Med Udovičičem in bratoma Horst je nastal prepir, ki se je kmalu razvil v pretep, v katerem je Udovičič dobil štiri težke rane, med tem jedno smrtno na vratu. Brata Horst sta pobegnila na to iz krčme proti svojemu stanovanju, do kamor jim je sledil tudi ranjen Udovičič in se pred istimi vrati zgrudil na tla ter je kmalu na to umrl. Brata Horst so zaprli še isto noč ob 2. popolnoči ter ju v kratkem prepeljejo v kriminalne zapore v Trst. Udovičič je zapustil udovo in štiri otroke.

Smrtna kosa. V Ovčji vasi na Koroškem je umrl č. g. župnik Luka Selnik, ki se je

rodil v Kranju 8. oktobra l. 1828. — Umrle je dekan mariborskega kapitelja č. g. dr. Ivan Križanic. V Padovini na Laškem je nagloma umrl cand. iuris g. Maksimiljan Čuček. — V Idriji je umrl c. kr. sodniški paznik g. Jos. Kogej.

Imenovanja. Deželni računski revident gosp. Vinko Vizjak je imenovan dež. računskim svetnikom. — Predsedstvo finančnega ravnateljstva je imenovalo računskega praktikanta gosp. Maksa Brađaško računskim asistentom.

Osebnosti. Cesar je potrdil izvolitev dež. glavarja g. Otona pl. Detela predsednikom c. kr. kmetijske družbe za Kranjsko. Cesar je imenoval fin. svetnika g. Ant. Lenarčiča višjim fin. svetnikom v področju ljublj. fin. ravnateljstva; poljedelski minister je pa imenoval rudniškega mojstra g. K. Kratkęga rudniškim oskrbnikom pri rudniškem ravnateljstvu v Idriji.

Poboji. V Stepanji vasi pri Ljubljani so se fantje stepli. V tem pretepu je zidar Franc Hren zaklal 38 letnega Antona Mekinca. Dva druga udeležnika sta bila težko ranjena. Mekinec je zapustil vdovo in petero otrok. — Delavec v papirnici v Vevčah, Bukovic, je počakal paznika Josipa Remca in ga udaril s hodom po glavi tako močno, da je bil Remec takoj mrtev.

Za izlet čeških kolesarjev v naše slovenske kraje se je prvotno določeni program iz raznih ozirov nekoliko predrugačil ter je definitivno zdaj ta; V nedeljo dne 11. avgusta 1901: Odhod iz Prage ob 11 uri 35 min. dopoldne; prihod na Dunaj zvečer ob 7 uri 5 min. Tu je prijateljski sestanek z dunajskimi Čehi. — V ponedeljek dne 12. avgusta 1901: Odhod z Dunaja ob 7 uri 45 min. zjutraj; prihod v Trbiž ob 5 uri 20 min. popoldne. Tu bi južinali. Iz Trbiža gredo v Žabnico, kjer puste kolesa, od tod na Višarje, kjer prenoče. — V torek dne 13. avgusta 1901: Iz Višarij (zajutrak) čez Žabnico in Trbiž v Rabelj (drugi zajutrak) — na Predil in nazaj čez Rabelj v Trbiž (obed) — Belopeč do Kranjskih jezer (južina) od tam v Kranjsko goro (večerja in prenočišče.) — V sredo dne 14. avgusta 1901: Iz Kranjske gore (zajutrak) na Dovje, kjer pozdravijo župnika Aljaža, — Mojstrana (drugi zajutrak) v Bled (obed) — Vintgar — Bled (večerja in prenočišče.) — V petek dne 16. avgusta 1901: Bled (zajutrak) — Kranj (drugi zajutrak) Tu polože venec na grob Prešerna. — Jezersko (obed) — V Češko kočjo na Grintovcu — prenočišče deloma v koči, deloma na Jezerskem. — V saboto dne 17. avgusta 1901: Jezersko (zajutrak) — Kranj — Medvode (drugi zajutrak) — Ljubljana (obed in prenočišče.) — V nedeljo; dne 18. avgusta 1901 izlet v postojnsko jamo. — Naloga naš Slovencev je, da priredimo našim severnim bratom časten vsprejem. Zato se nadejamo, da bo ljudstvo Čehe povsod navdušeno sprejemalo; slovenske kolesarje pa pozivljemo tem potom, da gredo izletnikom mnogoštevilno naproti te jih spremljajo. Zlasti dne 18. avgusta 1901, ko je nedelja, pričakujemo, da se pridruži Čehom veliko število naših slovenskih kolesarjev prirediti isti dan velik zvezni izlet v Postojno.

Nezgodna na železnici. V torek dopoldne je na postaji na Zidanem mostu ponesrečil železniški uslužbenec Ferdinand Fritz. Stal je na deski pri stroju, ko je drugi vlak pripeljal mimo. Stroj ga je zadel ob strani in potegnil za seboj. Odtrgalo mu je levo roko in zdrobilo obe nogi. Prepeljali so ga v Ljubljano, a še predno so ga dali v bolnico je umrl.

Drobne novice. Katoliško politično društvo za selško dolino je prejelo zahvalo prestolonaslednikovo za izraz udanosti. — Prememba volivnega reda štajerskega, katerega je liberalna večina štajerskega dež. zbora hotela skleniti na škodo Slovencev in krščanskih kmetov, je padla za letos v vodo, ker je bilo pri sklepanju v dež. zboru premalo poslancev navzočnih. — Dne 6. avgusta pridejo na Brezje Štajarci s posebnim vlakom. — Strela je ubila Marijo Zihler in nje-nega sina Jožefa Zihler iz Lipnice pri Škofji Loki. — Pogorel je na sv. Jakoba dan kozolec na Štemarjih. — 62letni Mat. Fajdiga iz Krašič se je zaklal s kuhinjskim nožem. — Vina na Dolenjskem se je lani prodalo 175.000 hl. — Kanarček z eno nogo se je zvalil v knjigarni

g. Ant. Turka v Ljubljani. — Častnim članom je imenovalo „Kmetijsko društvo“ v Sodražici č. g. Jos. Lavriča. — Nogo si je zlomil gosp. dr. Valenta star. — Ustrelil se je v Pulju poštni kontrolor g. Leb, rodom Ljubljančan. — Nemški vojaki z bojišča v Aziji se utegnejo, kakor se čuje, izkrcati v Trstu in od tod preko Dunaja od potovati v Nemčijo.

Zveza slovenskih kolesarjev je napravila 13 novih pomočnih postaj, in sicer štiri na Goriškem, osem na Kranjskem in eno na Spodnjem Štajarskem. Vseh postaj je zdaj 42.

Umrle je dne 23. julija t. l. c. kr. pijonirski stotnik v pokoju Franc Eržen. Pokojnik je bil rodom Ljubljančan; svoje življenje je sklenil v Znojimu. Svojemu materinemu jeziku je ostal zvest do smrti.

Detomor. V Vevčah pod Ljubljano je 30letna delavka M. Kompare svoje novorojeno dete v hlevu zadušila in je potem vrgla truplo v nek kanal. Morilko so zaprli.

Visoki gostje na Bledu. Pretečeni teden je prišel na Bled načelnik generalnega štaba fzm. pl. Beck. — Tudi železniški minister Wittek se mudi na Bledu, ter ostane tam gori 10 dni.

V Cerklju na Notranjskem je umrl veletržec z lesom in posestnik g. Jos. Milavec.

Stavka kamnosekov. V Nabrežini pri Trstu štrajka kakih 400 kamnosekov, ker jim družbe, ki imajo v rokah tamošnje kamnolome, niso hotele povišati plače.

Novo slovensko društvo v Trstu. Pri sv. Jakobu v Trstu se je ustanovilo društvo slovenskih goslarjev. Prvič bo nastopilo dne 4. avgusta t. l. pri koncertu.

Laška organizacija v Istri. Laško politično društvo za Istro pripravlja ustanovitev stalnih volilnih odborov. Dalje nameravajo ustanoviti Lahoni kmečko kreditno banko, ki bo raztezala svoje delovanje tudi na Trst in okolico.

Društvo „Zvezda“ na Dunaju priredi društveni izlet jutri v Marija Enzersdorf. Shod in zabava v 4. uri popoldne v gostilni Glasus Gemeinde Gasthaus „zum Schottenhof“, Maria Enzersdorf Hauptstrasse št. 17. Slovenski gostje dobro došli!

Šolske razmere na Koroškem pričajo o veliki krivici, ki se godi nam Slovincem; v petrazredni šoli v Borovljah je razpisano mesto učiteljice, kateri ni treba znati jezika otrok, ki so vsi slovenskega rodu.

Dr. Ivan Zuccon odpre 1. avgusta svojo odvetniško pisarno v Pulju, ulica Circonvallazione 21. (hiša Malusa), pritično na levo.

Nevarno obolel je tržaški škof Šterk.

Kavarno „Avstrija“ na sv. Petra cesti je od g. M. Schmidta kupil Hrvat g. Krvarič, gostilničar „pri figabirtu“ v Ljubljani. Tako ima Ljubljana jedno slovensko kavarno več.

Pred ljubljanskim porotnim sodiščem se prično zasedanja dne 2. septembra.

Izvolitev Hribarja županom ljubljanskim je cesar potrdil. Hribar je danes ob 11. uri dopoldne prisegel v dvorani „Mestnega Doma.“

Slovensko planinstvo. Mostič čez Savo pri Radovljici začne radovljiška podružnica „Sl. plan. društva“ graditi prihodnji mesec. — V Planici pri Ratečah zgradi radovljiška podružnica „Slov. plan. društva“ še letošnjo jesen prostorno kočjo, kakor je kočja na Kredarici. — Češka podružnica „Slov. plan. društva“ namerava v Pragi založiti „Alpski muzej“. Posiljatve sprejema g. dr. Vlad. Ružička, Praha, Kralj Vinohradi, Korunn. třída št. 9.

Otvoritev ljubljanske električne železnice bode, kakor se čuje, 18. t. m. in se potem železnica izroči prometu 19. t. m.

Praktični kurz v knjigovodstvu kmetijskih zadrug se prične v ponedeljek, 5. avgusta, zjutraj ob 8. uri v dvorani „Kat. doma“. To se naznanja onim, ki so priglasili udeležbo ali se še menijo priglasiti.

Sestanek abiturjentov se vrši dne 5., 6. in 7. septembra na Sušaku pri Reki.

Umrle je v Št. Juriju nad Celovcem mati č. g. Jožefa Rozmana, tajnika družbe sv. Mohorja, posestnica Ana Rozman, v 60. letu svoje starosti.

Nova podučna knjiga za vinogradnike. Čeprav se v Slovincih do sedaj nobena druga

gospodarska stroka ni obravnavala tako mnogostranski kakor v novejšem času vinstvo, vendar se do sedaj slv. vinogradniki niso imeli knjižice, ki bi razpravljala v poljudni besedi o raznovrstnih trsnih škodljivcih. Da bi tem nedostatku odpomogel, spisal je g. Anton Kosi delce „Vinogradniki, čuvajte vinsko trto!“ katero toplo priporočamo. Delce, katero je pregledal in odobril štaj. deželni vinarski pristav, g. Puklavec, je nastalo iz teoretičnih nauk in iz praktičnih izkušenj pisateljevih, in nadejati se je, da bode tudi njegova knjižica kolikor toliko pomagala urejevati mej preprostimi vinščaki nauke o novem vinogradstvu, ki od dne do dne lepše napreduje. Knjižica se dobi pri nje izdajatelju g. A. Kosi-ju v Središču; naroči pa se lahko tudi pri vsakem knjigotržcu na Slovenskem. Cena 1 kom. 50 h. (25 kr.)

Spremembe pri oo. frančiškanih. V Ljubljano kot katehet pride o. Salezij Vodošek iz Brežic, kot kapelan o. Roman Arnuš iz Sv. Trojice. Kot gvardijan v Pazin o. Ananija Vračko iz Brežic. V Pazin je prestavljen o. Bernard Jamar in o. R. Čebulj iz Nazareta. V Nazaretu je gvardijan o. Gothard Podgoršek, o. Viktor Jerančič župni upravitelj in vikar. V Brežice pride kot gvardijan o. Miklavž Meznarič iz Sv. Trojice in o. Karol Schöpf. V Mariboru je postal gvardijan o. Filip Perc, o. Kalist Heric, župni upravitelj, pri Sv. Trojici je postal gvardijan o. Elekt Hamler, o. Frančišek Ambrož kapelan in katehet, o. Alojzij Bobnar, kapelan. V Brežice se preloži drugo leto noviciat.

Poročil se je danes gosp. K. Jeraj, član dvornega opernega orkestra z gđc. Franjo Vovkovo.

Narodno-napredno izdajalstvo. Tržaška „Edinost“ piše v št. 170. o goriških naprednjakih. „Sedaj snuje slovenska napredna stranka na Goriškem narodno izdajalstvo. „Soča“ v svoji 80. številki že pripravlja tla, po katerih popelje goriške Slovence v objem italijanskih irredentovcev. Ako ne bi poznali poštenega in žilavega značaja slovenskih kmetov, obrtnikov in delavcev — sploh slovenskih širjih slojev — morali bi naravnost obupati nad bodočnostjo slovenskega naroda. Zato se vzdiguje že povsod odpor proti takim voditeljem naroda.

Novi ljubljanski kolodvor. Železniško ministrstvo je odobrilo generalni načrt za zgradbo novega kolodvora nasproti Resljevi cesti in je naročilo južni železnici, naj na tej podlagi čim prej izdela podrobne načrte.

Gospodinjska šola c. kr. kmet. družbe kranjske. Meseca oktobra se otvori četrti tečaj gospodinjske šole, ki bo trajal 12 mesecev. Gojenke morajo stanovati v zavodu, ki je pod vodstvom čč. gg. sester iz reda sv. Frančiška. Zavod je v posebnem novo zidanem poslopju poleg Marjanišča na Spodnjih Poljanah v Ljubljani.

Redni sestanek trgovskih pomočnikov oziroma članov slov. trg. društva „Merkur“ se vrši danes v soboto dne 3. t. m. ob 9. uri zvečer v društvenih prostorih; namen sestanka je razgovor v društvenih zadevah.

„**Südmark**“ ima svoj letošnji občni zbor dne 3. sept. v Volšberku. Tam tedaj se bodo kovali novi naklepi zoper Slovence.

Razne stvari.

H katoliški veri prestopila je, kakor poročajo nemški listi, tašča mlajše sestre cesarja Viljema, grofinja heška Ana.

Cerkev za omiko. V predni Indiji vzdržujejo katoliški škofje in duhovniki 2562 šol z 155.000 otroki in 162 sirotišč. Ko bodo po stoletjih dobili te šole v roke napredni učitelji, poreko, da je sv. cerkev sovražnica šole!

Novi ravnatelj praškega konservatorija. Vijolinist Bernevic, dosedanji ravnatelj praškega konservatorija, je stopil v pokoj, na njegovo pride slavni češki skladatelj Antonin Dvořak. Dvořak je bil rojen leta 1841 v Kralupu na Češkem. Dvořak je svetovnoznan radi svojih izbornih skladb, v katerih je tako lepo združen narodni duh z modernim slogom.

Galileo Galilei, rojen l. 1564 v Pisi, je bil slaven fizik in matematik. Tega učenjaka prištevajo liberalci in socijalni demokratje med svoje. In vendar je bil zelo pobožen mož in iskreno vdan sv. materi katoliški cerkvi. Sovražniki sv. cerkve pravijo, da je sv. cerkev grdo ravnala ž njim, kar je grda laž. Da je sv. cerkev lepo ravnala ž njim, potrjuje celo luteranski zgodovinarji in učenjaki, kakor Mayer v svojem „Conversationslexikon-u“. Nevedni liberalci in socijalni demokratje pripovedujejo na shodih, da je sveta kat. cerkev od njega zahtevala izpoved da se zemlja ne suče okoli solnca. Galilei je je sicer to izpovedal, na koncu pa dostavil: Eppur si muove, in vendar se giblje! Tudi to je grda zgodovinska laž, kakor dokazuje celo luteranski učenjak Meyer v že omenjenem slovarju! S takimi besedami in lažmi zapeljujejo liberalci. Toda resnica bo zmagala!

Svoja otroka zastrupil. Iz Kesztelja na Ogrskem javljajo o tem-le groznem dogodku: Tukajšnji ugledni trgovec z drvi Teodor Laskai je zastrupil dvoje svojih otrok: petletno hčerko in enajstletnega dečka, davši jima sadja, v katerem je bilo arzenika. Zastrupljenje z arzenikom so določili še le po pogrebu. V to svrhu so morali izkopati obe trupli. Govorilo se je, da se je udovec Laskai hotel v drugič oženiti in v ta namen se je na tak grozen način rešil obeh otrok iz prvega zakona. Laskaia so zaprli in bo moral pred sodiščem odgovarjati za svoj grozni čin.

Odstotek ženskih v kaznilnicah. Najbolj zastopan v kaznilnicah je ženski spol na Ogrskem. Ne všteti cigaskega rodu na Ogrskem, ki šteje med seboj do 50.000 žensk ki se preživljajo edino s tem, kar nakradejo, pride pri navadnem ljudstvu na 100 moških 20 ženskih tatic. Na Francoskem pride na sto moških kaznjencev 23 žen, na Angleškem na sto kaznjencev 20 ženskih in v Italiji pa jih pride na sto slučajev hudodelcev, devetnajst na rovaš ženskih.

Mati prevzela hčeri soproga. V madjarsko Kopelj Lucski je prišel nedavno trgovec Ladislav Banyasz s svojo soprogo in svojo taščo. Mož je ostal tam nekoliko dni in je imel potem odpotovati, pustivši v kopelji ženski sami. Kar naenkrat pa se je mož premislil in je ostal tam še dalje, vsi trije, on, žena in njena mati so se izvršno zabavali. Nekega dne se je poslovil od soproge, rekši jej, da odpotuje takoj. Soproga je šla, nič hudega sluteča, v kopelj, a mož jej je med tem pobegnil z njeno materjo. Ko se je prevarjena žena vrnila, dobila je pismo matere, katera jo prosi oproščenja, ker jej je prevzela soproga, a ona, da ni mogla živeti brez njega. Hči se je hotela zastrupiti, a jej je zdravnik še pravočasno otel življenje.

Zrelostni izpiti za zastorom. Občinski svet v Marseilu je pač vzorno pravicoljuben. Odredil je, da se morajo zrelostni izpiti na konservatoriju vršiti, tako da bodo pianistinje skrite za zastorom in jih torej jury ne more viditi. Utemeljena je ta odredba s tem, da je že marsikatera dobra, a grda gojenka propadla, dočim je marsikatera lepa slaba izpit napravila. Jury pa je odredbo obč. sveta zavrnila, ter se bodo zategadelj vršili izpiti tudi poslej brez zastora.

Turški vojaki lačni. Na Nemškem v luki Kiel je usidrena turška vojna ladija „Isoir“, katera pa zdaj mora vsled posebnega sultanovega ukaza precej odpotovati v domovino. Vzrok temu je, da moštvo in tudi časništvo mora trpeti gladu, ker v luki Kiel ne dobijo več ničesar na upanje a pomorski minister turški nima denarja, da bi poravnal dolgove, katere je poveljništvo ladije napravilo.

Novo kitajsko glavno mesto. Kitajska cesarica vdova je svojemu velikemu svetu naznaila, da Pekin ne bo več glavno mesto Kitajske, ampak, da postane odslej glavno mesto Kaifongfu v provinci Honau. Cesarica je izjavila, da se v Pekin boji priti, ker misli, da bi jo ondi zvijačno ujeli. Kaifongfu leži blizu veletoka Hwangho. Mesto ima 6 mošej in ima 150.000 prebivalcev. Kaifongfu ima jedino židovsko naselbino na Kitajskem. Kaifongfu je bilo pod imenom Tungking od 1280 do 1405 l. glavno mesto Kitajske.

Koliko je gozdov v Evropi? V vsej Evropi je 303,232.009 hektarov gozdov, torej približno

jedna tretjina vse površine. Največ gozdov poseduje Rusija, in sicer 205,000.000 hektarov. Na Švedskem odpada na vsakega prebivalca 30 hektarov gozda, v Avstro-Ogerski 26, v Nemčiji 28, v Franciji 24, v Italiji 12, v Danski 8, na Angleškem pa 4 hektare gozda.

Zarubljena lokomotiva. Iz Katasa v Palfalvo na Ogrskem vozeča železnica je morala 15. t. m. svoj promet ustaviti. Družba dotične lokalne železnice je bila namreč dolžna 296 K davkov, katerih vzlic vsem opominom ni hotela plačati. Tako se je zgodilo, da so zarubili lokomotivo prav v hipu, ko se je vlak hotel premakniti. V vlaku je bilo polno ljudij, ki so morali izstopiti, kajti vlak je ostal v Katasu. Naslednjega dne pa je vlak vozil zopet, kajti davek je bil plačan.

GLASNIK.

Delavske drobtine.

Nujno pereče vprašanje. Jednako rudeči niti vilo se je vprašanje o nedeljskem počitku v preteklem devetnajstem stoletju in je še danes v novem stoletju istotako velike važnosti, kakor je bilo v preteklem stoletju. „Nedeljski počitek nam dajte“, ta klic odmeva med nižjim in višjim delavstvom ravno tako mej našimi advokatskimi uradniki, kakor mej trgovskimi uslužbenci. Sovraštvo do vsega, kar se je imenovalo krščansko, vodilo je voditelje v francoski revoluciji koncem 18. stoletja, odpraviti praznovanje nedelj. Razdelili so teden v 10 dnij in odločili praznovati 10 dan. Ni se dolgo ta razdelitev ohranila. Napoleon I., vpeljal je v Franciji red. A posledica revolucije je ostala. Neverni postavodajalci niso hoteli ločiti mej navadnimi dnevi in nedeljo. Kapital, ta krvoločni, brezsrčni trinog, izkoristil je to in v svojih podjetjih, rudnikih in trgovinah pričel uporabljati brezsumljenja v srednji Evropi tudi v nedeljah delavca. Sramoval se je pač in se še sramuje tega; zato prav licemersko hinavsko zagovarja nedeljsko delo sledeče: Delo v podjetjih je tako uravnano, posebno v industriji, da bi podjetnik trpel veliko škodo, če bi se ob sobotah kotli pogasili; zgubil bi se čas in material; v malem obrtu in v trgovini je neobhodno potrebno nedeljsko delo radi ugodnosti odjemalcev, in na prometu se ravno ob nedeljah stavijo večje zahteve. Hinavščina, ki veje iz teh dokazov skrunilcev nedeljskega počitka, je tako nizkotno podla in lažnjiva, da je niti v najtrpkjih izrazih ne moremo dovolj ožigosati. Kaj si mora misliti ubog trpin, ki je prisiljen tudi v nedeljah delati? Sramuje se idoč v delo ali iz dela ljudij praznično oblečenih in on je v navadni delavski obleki! Dokazano je, da nedeljsko delo delavca, izmučenega po celotedenskem delu, nima vrednosti pravega rednega dela. Šolarji, dijaki, učitelji imajo čas počitka, ravnotako potrebuje počitek delavec, bodisi vže nižje ali višje vrste. Prosta nedelja razvedri in razveseli človeka, neprosta ga stori nezadovoljenega, nepotrpežljivega. Samomor je nepretregano delo s slabim zrakom in raznimi duhovi napolnjenimi delavnicami. Opaža se tudi, da delavci, ki delajo ob nedeljah, si sami naredo praznik: „plavi ponedeljek“. Kaj govore o nedeljskem počitku zdravniki? Za nedeljski počitek izrekla sta se zdravniška svetovna kongresa leta 1882 v Genfu in leta 1886 na Dunaju. Proti nedeljskemu počitku so samo sebični kapitalisti gnile Srednje Evrope. Brez nedeljskega počitka, kako je družinsko življenje? Moža ni cel teden doma, mora po svojih poslih. Utrujenemu, se mu prišedšemu domov ne poljubi biti posebno ljubeznjiv. Kaka vzgoja je mogoča, ako vidi mož svojo družino le v postelji. Potreben je nedeljski počitek tudi za varstvo delavčevega zaslužka in za delavčovo svobodo. Delavstvo, ki si ne pribori in si nedeljski počitek ne ohrani, izdano je v sužnost kapitalu. V obrtu, ki dela tudi ob nedeljah, ukrade vsak delavec na teden jednemu delavcu zaslužek! Brezposelnih delavcev je radi skrunjenja nedelj več in naravno tudi

da si marsikateri gospodar lahko izbira delavce in jih slabše plačuje. Najbolj razvita industrija in trgovina je na Angleškem in v Severni Ameriki. In ravno tam uveden je najstrožji nedeljski počitek. Niti gostilne niso odprte. Železniški promet omejen je samo v najmanjši meri na osebni promet. Amerikanci in Angleži tako strogo drže nedeljski počitek, da so na obeh zadnjih svetovnih razstavah pariških v teh dveh oddelkih stroji počivali! — In to so po večini protestantje! V Avstriji upeljal se je nedeljski počitek s postavo 8. marca 1885 na Ogrskem: 14. maja 1891; na Nemškem 1. junija 1891. A vsi ti zakoni pripustili so veliko slabih izjem! Zahteve nedeljskega počitka tvori bistven del programov raznih socialnih strank, kakor tudi v političnem nazivjanju drugače nasprotujejo. Edini sovražnik istemu je bil in je še danes manchestersko liberalno, protikrščansko svetovno naziranje kapitalističnih slojev.

Krščanski socialci in kmetje. Razni ljudje so v časopisih in zasebno zabavljali krščanskim socialcem, da ne store nič za kmeta. Osobito se je to predbacivalo dunajskim krščanskim socialcem, češ, da so „frakarji“. Ker bodo s to lažjo morebiti sedaj v času kislih kumar priromali tudi Malovrh in njegovi tovariši, navedimo nekoliko, kaj so storili nižjeavstrijski krščanski socialci, kjer imajo v deželni zboru moč v rokah, za kmeta. Ustanovili so nižjeavstrijsko vinarsko društvo: hram kot osrednjo zadrugo za ustanovo vinarskih zadrug. Posrečilo se je povzdigniti ugled naravnih vin, kateri je radi mešanja z italijanskim, ogrskim in tudi z petijotom trpel. Leta 1900 je zadruga štela 225 članov, ukletila je 3593 hl. vina in 2964 hl. prodala. Konec lanskega leta je imela zadruga v glavni kleti v Nussdorfu in v petih podružničnih kletih 6112 hl. vina. Kupila je zadruga vina lani za 316.066 kron, prodala ga za 331.853 K. Kupovalo se je le domače vino. Spodnjeavstrijska mlekarna pričela je poslovati z 1. januarjem 1900 leta. Ima sedaj 40 podružnic, ki so vse do malega iz lastnega vže režijo pokrile. Mlekarne je prodala c. kr. bolnicam 1600 litrov na dan. Res, da je mlekarne imela prometne zgube prvo leto, ko je bilo vse orodje nabaviti, se je pokrila z državno podporo tako, da je bil končno preostanek. Produktivni zadrugi tkalcev (ki izvršujejo tkalstvo kot domači obrt poleg kmetijstva,) v dunajskem gozdu se je zvišal letni promet od 181.937 kron na 302.887 kron; Osrednja nižjeavstrijska zadružna blagajna imela je koncem leta 1900 527 hranilnih posojilnic v svoji zvezi s skupnimi vlogami 9.434.325 kron. Letni promet znašal je pri vseh v zvezi nahajajočih se blagajnah 26.362.223 kron, prebitok 20.274 kron. Deželni odbor nižjeavstrijski poroča še nadalje o zadružnem gibanju. Spodnja Avstrija ima 485 hranilnic in posojilnic. Splošni promet je znašal v preteklem letu okroglo 46.000.000 kron, čisti dobiček 100.000 kron. Kmečkih zadrug bilo je 59 in sicer 20 s skladišči, 29 mlekarskih zadrug, 3 vinarske zadruge, 2 mlinarske, 1 zadruga za sadje, 4 kupovalne zadruge in produktivna zadruga tkalcev. Prodalo se je 1900 leta 25.460 meterskih centov pšenice, 28.465 meterskih centov ječmena, 88.883 meterskih centov rži in 85.749 meterskih centov ovsa. Zaveza kmečkih zadrug zalagala je intedanco II. kora z vsem žitom, večjim delom ječmena in nekaj ovsa in sena. Osrednja mlekarne razpečala je na dan po 13.007 litrov mleka. Krščanski socialci ustanovili so na Nižjem Avstrijskem deželno zavarovalnico, ki izborna stoji in ohranja dobiček deželi. Tako se godi ondi, kjer je ljudstvo pomedlo liberalizem. Številke govore in dokažejo, da krščanski socialci skrbe za blagostanje srednjih stanov.

Znižanje davkov. C. kr. fin. ravnateljstvo nam naznanja: Po ukazu c. kr. finančnega ministerstva z dne 11. jul. 1901. št. 37. 882, se je v smislu članov IV. do X. postave z dne 25. oktobra 1896, drž. zak. št. 220 o neposrednih osebnih davkih določil za leto 1901 popustek na zemljiškem davku na 15 odstotkov, in na hišno-razrednem in hišnonajemniškem davku na 12¹/₂ odstotka, ter se je pridobninska glavna svota

določila za to leto, kakor v letu 1900, s 34.923.952 kron. Pridobnina za podjetbe, zavezane javnemu dajanju računov, ki so označene v § 100, odstavka 1 in 5 navedene postavbe, se predpisuje in pobira namesto z 10¹/₂ (10⁵) odstotka za leto 1901 le z 10⁰/₅ odstotkov.

Krščansko delavstvo na Nemškem je po zaslugi katoliškega centra izborna združeno. 23. junija bilo je n. pr. zborovanje zaveze kat. delavskih društev St. Kölnske nadškofije pod predstvom dr. Pieperja. Zaveza šteje 110 društev z 28.000 delavci, izvzemši rudarje, ki imajo svojo lastno zvezo. Na zborovanju bilo je 66 društev z 136 delagati zastopanih, ki so zastopali 22.100 delavcev. Sklepalo se je o ustanovitvi delavskih tajništev. Pripomnimo še, da so v nemških delavskih zvezah organizirana tudi kat. rokodelska društva.

Strešno opeko

navadne oblike, tisoč 14 goldinarjev,
prodaja (19) 8-3
J. J. Kantz v Ljubljani,
Rimska cesta št. 16.

„Socijalizem“

spisal dr. Jan. Ev. Krek

V. in VI. zvezek je ravnokar izšel.

Naročnino sprejema „Slov. kršč. socialna zveza“ v Ljubljani.

Pri
Novi tovarni

Konrad Schumi

Ljubljana

Prešernove
. (Slonove) ulice

(21) 3-3

Velika zaloga
modnega in manufakturnega blaga.

Na debelo in na drobno.

. . . Cene brez konkurence . . .

Popolno prenovljena!

Hafnerjeva pivarna in restavracija

Tako priljubljena veranda je sedaj pokrita s steklom.
Prostorna na vrtno stran odprta poletna jedilnica je novo zgrajena.
Veliki jedilni salon je najfineje prenovljen.
Novozgrajen velik kuhinjski prostor.
Izvrstna kuhinja, izborna pivo iz pivovarne v Gössu, jako dobra
pristna vina.

Senčnati, brezprašni vrt dovoljuje, kot znano, zaradi vzvišene, proste
in suhe lege v poletnih nočeh do jeseni dolgo bivanje na prostem.

Za prav številni obisk od strani p. n. občinstva prosi
velespoštovanjem

Ivan Hafner
hišni posestnik in restavrater.

(20) 3-3

F. P. VIDIC & Co. v Ljubljani

ponujajo po najnižjih cenah vsakokoli množino

zidarske opeke

zarežane strešne opeke

(Strangfalzziegel) rudeče in črne, z zraven spadajočo
stekleno zarežano opeko in strešnimi okni iz vlitnega železa
lončene peči in štedilnike

lastnega izdelka

Roman-cement

lastnega izdelka

Dovški portland-cement

kakor vse v stavbinsko stroko spadajoče predmete.

👉 Najnižje cene!!! 👈

(22) — 3